

Motors de qui i de què?

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

Avui en dia, encara que a alguns els ho sembli, ja no es poden donar garses per perdius; la gent està més informada i formada que fa uns anys per entendre els missatges que arriben de l'entorn. La crisi va arribar molt abans que no la van reconèixer els nostres governs i probablement es resoldrà més tard del que volen; per molt que es llegeixin les xifres amb ulleres optimistes, els brots verds són en l'imaginari, l'activitat està enfonsada, l'atur enregistra nivells d'escàndol i, si la inanició en matèria de reformes estructurals segueix com fins ara, la cosa va per llarg. En aquest marc, torna la cantarella que Catalunya ha de ser el motor espanyol per sortir de la crisi. A veure, els empresaris d'aquí ja han fet de motor durant moltes dècades; però no ho han fet perquè els ho demanessin o perquè s'ho haguessin proposat, sinó perquè han estat millors empresaris; i ho han estat d'acord amb la finalitat de guanyar diners, que és el que vol qualsevol negoci. Esdevenir motors o no els ha interessat ben poc; en tot cas, era més una conseqüència que no pas un objectiu.

Potser les empreses catalanes ja no siguin el que eren i no hi hagi la mateixa capacitat d'anys enrere per sortir de la crisi; tampoc la demostren els que tenen competències i diners per ajudar a sortir-ne; l'anestèsia del tarannà emprenedor tampoc no hi ajuda. Per acabar-ho d'adobar, la cançoneta dels motors torna quan Catalunya rep bastonades a tort i a dret... d'Espanya. Abans d'encolomar la força motriu als empresaris, caldria aclarir si la poden exercir i, sobretot, si ho volen, tenint present que la màxima empresarial és que cadascú sigui motor d'ell mateix, sense regalar res a ningú. Que ja tenen prou feina!